

gen en aftale, der etablerer et uden tvivl historisk samarbejde.

Kl. 16.25

Men hvad med samarbejdet over Atlanten mellem USA og de 17 europæiske NATO-lande? Jeg er sikker på, at også det bånd vil forblive stærkt. NATO's aktivering af artikel 5, musketereden, kun 30 timer efter terrorangrebet den 11. september, sendte jo et utrolig vigtigt signal til USA, og det gav også USA troen på, at man kunne skabe en global koalition. Man skal heller ikke undervurdere betydningen af det langt tættere samarbejde, der er kommet det sidste halve år på efterretningsområdet mellem de 19 NATO-lande.

Vi har også set den hurtige deployering af NATO's stående Atlanterhavsflåde til Middelhavet. Vi har selv deltaget og deltager fortsat, og jeg må også nævne brugen af de mange NATO-AVACS-fly, der blev sendt fra Europa til USA og stadig i dette øjeblik flyver over bl.a. Washington for at beskytte amerikanske civile borgere, bl.a. med danske besætninger.

Der er i virkeligheden nok af opgaver for NATO, så længe organisationen fungerer som hidtil. Men det er også vigtigt, at den fortsætter med at tilpasse sig og med at udvikle sig til det sikkerhedspolitiske billede, som NATO er en væsentlig del af. Pragtopmødet om et halvt år skal derfor ikke alene dreje sig om en udvidelse af alliancen, men mindst lige så meget om en justering af alliancen.

NATO skal foruden at udstede invitationer til nye medlemmer også give svar på nye udfordringer, bl.a. terrorismen. Pragmødet skal bl.a. dreje sig om, hvorvidt og hvordan det nye samarbejde med Rusland fungerer, og om de nye militære kapaciteter, som NATO må opbygge over for fremtidige udfordringer. Kort sagt bliver Pragmødet et transformationstopmøde for at sikre et forandret NATO, som kan matche de nye udfordringer.

Så et par ord om NATO's udvidelse: Siden 1999 har ni lande søgt om at blive NATO-medlemmer og arbejdet på at kvalificere sig, og de er nået langt i deres politiske og deres militære reformbestrebelse – nogle længere end andre. Det Konservative Folkeparti ønsker at fastholde, at NATO har en moralsk og en politisk forpligtelse til at fortsætte den udvidelsesproces, som man startede for 3 år siden med Polen, Tjekkiet og Ungarn, og vi ønsker derfor, at NATO træffer en ambitiøs beslutning i Prag og optager så mange lande som muligt. Her er det tilfredsstill-

ende at konstatere, at et stort flertal i dette Folketing, dog ikke SF – i hvert fald først de sidste par år – gennem mange år har givet en klar støtte til de tre baltiske landes optagelse i NATO. Det må også konstateres, at alle landene har forberedt sig meget seriøst.

Det er vigtigt at gøre sig klart, at baggrunden for NATO's ønske om en udvidelse mod øst ikke er det klassiske strategiske ønske om geografisk indflydelse. Det, der er og skal være det bærende motiv, er et ønske om at udbrede sikkerhed og stabilitet til nye lande og at medvirke til at cementere værdier som demokrati, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincipper. Det er jo først og fremmest disse værdier, der sikrer et fredeligt Europa i fremtiden, og for mig som konservativ er der ingen tvivl om, at overvejelserne om at udvide NATO og udsigt til medlemskab for en række tidligere østbloklande har været en stærk motivationsfaktor for at gennemføre tiltrængte militære, politiske og økonomiske reformer.

Til slut: Opgaven for Danmark og de øvrige allierede i månederne op til topmødet i Prag og i årene derefter er at sikre, at NATO fortsat vil være gearret til at tilbyde realistiske og troværdige svar på dette århundredes nye strategiske udfordringer. Det kræver efter min mening ingen revolution af NATO, det kræver alene en transformation.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig allerførst takke forespørgerne for denne anledning til at diskutere NATO's fremtidige udvikling op til topmødet i Prag i november.

Pragtopmødet bliver en milepæl i NATO's historie. For anden gang står alliancen over for en udvidelse med gamle Warszawapagtlande, men for første gang vil vi efter alt at dømme se gamle Sovjetstater som medlemmer af NATO. Det er naturligvis de tre baltiske lande, jeg tænker på, og der er fra dansk side god grund til at glæde sig over, at netop de baltiske lande er med i næste runde. Det er en sejr for dansk udenrigspolitik, hvor skiftende danske regeringer op gennem 1990'erne konsekvent har arbejdet for de baltiske landes medlemskab.

Kl. 16.30

Danmark er ikke alene gået forrest på det diplomatiske område. Dansk forsvar har også spillet en betydelig rolle i arbejdet med at gøre de baltiske landes forsvar parat til at indtræde i NATO's militære kommandostruktur. Det er en